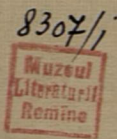

Ploesti, 11 Martie 1934

Scumpe Doamnele Dimitrescu,

Plus căt ești de bun din fire și cat de extrem
de bun cu mine, ca să mă simt liniștit că mi
acordat iertare largă rătăcirii mele involun-
tare la răspuns, lăsându-mă să mă răfuesc
eu singur cu conștiința mea, care - te asigur -
mă mustră groaznic.

Dar, ce pot eu în fața atâtor hârtueli?
În timpul servei am fost mai mult sau mai
puțin ~~hârtuist~~ hârtuist. De la 25 Febronie însă,
s'ă promit o adevărată hârtuală pe
spikarea mea. Fiind prezidiute activ și de obicei
pe la diferite societăți, toate se simt în drept
să-mi pretindă cel puțin o conferință. Până

acum am fost zilit să fac turneuri la Mizil
și Cămpina, iar pentru restul lunii sunt angajați,
ca o vedetă de cinema, după următorul program:
La 14 Martie la Fundația Carol, conferință; la
17 și 18 la Habud (Prahova) inaugurarea bibliotecii
cu numele subsemnatului. Aceasta e și cu bal,
unde regina aleasă atunci a balului va primi
în dar un volum din scrierile mele. Așa scie
la afiș, ... La 21, Cercul Militar din București
m'a invitat să le fac lectori literare; iar la
25 conferință la Giurgiu, orașul meu natal.
Adăuga^{ca} în acest interval am și două procese
la Curtea de Apel din București, ca să deduc
de ce un mare sunt în stare să mă pună pe
condamna și să mă pună în legătură în toate
timpurile, cu prietenii buni, așa cum mi-a
fost drag în totdeauna.

Și când te gândești că toate zestrele te
facem, intelectualis, pe socoteala fostei noastre
nervoase, sunt ca picăturile de apă pe

o mare placă de oțel încusă în foc. Pieteștii mei
d. Peștici, ne cere-l văd des, aveți dreptate când
mă spunea alături că tot efortul unui confes-
sionar se reduce la a fi ascultat de o infimă
asistență, față de marea masă a populației,
care habar n-are că tu te-ai trudit cum ști
cât și cum, pentru ce să faci opere de propagandă
culturală.

Ori ce s-ar zice, concluzia e una: marfa
noastră, a celor care luptăm numai cu
mintea, e foarte ieftină; ba chiar depreciată.

Văd de alt-fel că aici și ta un est pre
emancipat de sub această tutelă. Fiindcă e
existenț mult mai în câștig dacă lumen-
te lasă în pace să vezi de producția stăb
literară. Ar fi oant și cititori de câștigat
lucruri bune și creștința stăb or fi fost
mai împăcătă. Pentru că tot producția literară
e cea care rămâne și perpetuasă unele
automber, când e pomită din adăncuri și
redată cu talent. Când vom veni la toșarii

am să revin la Răducu să-ți amintesc, ori-
de câte ori obligatiile protocolare te vor distinge
în alte direcții, că obligația de a scrie e mai
mare ca toate cele l'alte. Mă tem însă că-
va face o întrebare. Care o să-ți fie cam *confundat*.

- Don Stă ai un-un Răduc?

Ceea ce m'ar pune în mare încercare...

O altă cauză pentru care nu-ți am răspuns
îndată e și intenția ce aveam de a-ți face o
surpriză venind la Forpau într'o zi pe nea-
șteptate. Vezi, însă, din cele expuse mai sus,
pentru ce nu mi-am putut traduce în fapt
gândul meu bun.

Sunt foarte mulțumit că-ți a plăcut ultima
mea bucată de Rezista Fund. Reșale. Mărturisesc
că am scris-o pentru o anumită ființă și nu mă mira
deci că mi-ai descoperit în ea tocmai ceea ce
doream să impresionez.

Invitația ce-ți faci să-ți la Forpau pentru

lecturi literare vor îndeplini-o cu toată încrederea.
Dacă după Poște nu vor înflori prea multe poezii și
în mea nu va fi tentată mai mult de habra, ca să
nu avem zale goale, vi se gândesc cum să-ți fixați. Dar
dacă nu, atunci o amovam la toamnă.

Cu cele mai distuse sentimente din parte-vo pentru
întreaga familie. Sănt dulce pe Răducu. Pentru Stă, toată
vechea afecțiune pichenească. S. A. Bassolan

8307/e

